

مقایسه نظام آموزشی پیش دبستانی و دبستانی ایران، فرانسه، مالزی، کانادا و سوئیس

لادن سلیمی^۱، حمید ولی الهی^۲

^۱ عضو هیئت علمی گروه علوم تربیتی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ دانشجوی دکتری مطالعات برنامه درسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

چکیده

آموزش و پرورش کلید فتح آینده است و از دیر باز انتظار از آموزش و پرورش آن بوده که انسان های فردا را تربیت کند و نسل امروز را برای زندگی در جامعه ی فردا آماده سازد. بنابراین ضرورت دارد برنامه ریزان و سیاست گذاران آموزشی، معلمان و مسئولان آموزش و پرورش، الزامات و مقتضیات زندگی فردا را بشناسند تا بتوانند دانش و بینش لازم را در کودکان و جوانان برای فعالیت در جامعه ی فردا را پرورش دهند. در راستای این سیاست، شناسایی ویژگی های آموزش و پرورش کارا و اثر بخش از اهمیت خاصی برخوردار است. مقاله حاضر در صدد شناخت ابعاد آموزش و پرورش کشور ایران با دیگر کشور های پیشرفته آموزشی (ایران، فرانسه، مالزی، کانادا و سوئیس) نگاشته شده که پس از ذکر مقدمه مطالبی پیرامون سیر تحول و آموزش و پرورش کنونی و نظام آموزشی پیش دبستانی و دبستانی کشورهای مذکور و سپس مقایسه ی آن ها و ارائه ی راهکارهایی واقع بینانه و عملی جهت بهبود آموزش و پرورش کشورمان شده است.

واژه های کلیدی: آموزش و پرورش تطبیقی، نظام آموزشی، پیش دبستان، دبستان.

مقدمه

در سالهای اخیر گرایش پژوهشگران به انجام تحقیقات تطبیقی در حوزه مطالعات آموزش و پرورش روندی صعودی داشته است. یکی از علل اصلی این علاقه را می توان کسب آگاهی از وضع دیگر جوامع و نقش نظامهای آموزشی در روند پیشرفتهای گسترده اجتماعی - اقتصادی آنان دانست. تجربه جهانی در سده های اخیر نشان می دهد که ملتهای فهیم در پی درس آموزی از دیگران، برای رهایی سریع از مدارهای توسعه نیافتگی اند. در واقع چالشهای بشری معمولاجهانی و میان ملتها مشترک اند و لذا در بسیاری از مواقع میتوان از راه حلهای مشترک سود جست. نظام آموزشی نیز در پیروی از این قاعده مستثنی نیست.

"آموزش و پرورش تطبیق" همچون سایر علوم تطبیقی (برای مثال سیاست تطبیقی، حقوق تطبیقی، مدیریت تطبیقی) در پی آن است که نشان دهد ما ناگزیر نیستیم برای یک عمر با چالشها و مسائل نظام آموزشی خود بسازیم، چرا که در زمانه ای که دنیا به سرعت در حال تغییر است، نظام آموزشی نمی تواند و نباید گرفتار چنبره ای از مسائل قدیمی باشد. اگر زندگی بدون مسئله لطفی ندارد، نظام آموزشی ایران باید مسائل کهنه خود را هرچه زودتر حل و فصل کند و به استقبال مسائل نو برود. بر بنیان این تفکر در سالهای اخیر رشد صعودی پژوهشهای تطبیقی در حوزه مطالعات آموزش و پرورش هستیم. دومین عامل توجه به پژوهشهای تطبیقی را باید در پیدایش، گسترش و کاربست فناوریهای اطلاعاتی و ارتباطی نوین و به ویژه اینترنت جستجو کرد (محسن پور، ۱۳۸۹).

بررسی نظام های آموزشی کشور ها و مقایسه آنها با یکدیگر برای کلیه کسانی که به نحوی با آموزش و پرورش سرو کار دارند، موضوعی جالب و آموزنده است. برای آن عده که عهده دار آموزش و پرورش فرزندان مردمند، اعم از معلمان، مدیران، کارشناسان و برنامه ریزان آموزشی، اطلاع از وضع مدارس، دانشگاه ها، برنامه ها و هدف های آموزشی بین المللی و نیز آگاهی از نوآوری هایی که پیوسته در نظام های آموزش و پرورش جهان صورت می گیرد و در دنیای امروز روندی فزاینده دارد، امری لازم و ضروری است، زیرا آگاهی از این اطلاعات به وسعت دید و کارآیی آنها در انجام فعالیت هایشان کمک می کند. باید ادعان داشت که بسیاری از مشکلات و گرفتاری های نظام های آموزشی، به ویژه در کشورهای جهان سوم، از نظر مبانی و اصول وجوهی مشابه دارند و اگر راه حلی برای یکی از این مسایل در گوشه ای از جهان کشف شود، بدون شک اجرای آن در شرایط مساوی در جای دیگر، به همان نتیجه منتهی خواهد شد. بدین جهت، اطلاع از نحوه ی کارکرد سیستم های آموزشی هر کشور و میزان کارآیی آنها برای مسؤلان آموزشی کشور های دیگر امری لازم است. (فرجاد، ۱۳۹۰، ص ۷) میهن ما در حال حاضر یکی از مراحل مهم و اساسی و در عین حال حساس و دقیق خود را در زمینه ی توسعه آموزش و پرورش می گذراند. بدیهی است به موازات بسط و توسعه نهاد آموزش و پرورش باید به مطالعات تطبیقی آموزش و پرورش دست زد، زیرا اینگونه مطالعات زمینه را برای انتقاد و رفع مشکل های نظام آموزش و پرورش فراهم می کند و اداره کنندگان چنین دستگاہی را در کشف و تحلیل مسایل تربیتی یاری می دهد. به سخن دیگر آگاهی از تغییرات و اصلاحاتی که در نظام های تربیتی کشورهای دیگر رخ داده است و مشکلاتی که آنان در اصلاح و توسعه آموزش و پرورش خویش داشته اند و آشنایی با روش ها و تدابیری که برای حل این مشکلات به کار برده اند می تواند ما را در شناسایی مسایل آموزشی و اتخاذ تدابیر شایسته برای حل و فصل رضایتبخش آنها، خصوصا در زمانی که در اندیشه ی بنیاد نهادن نظام آموزشی نوین هستیم، یاری دهد. (آقازاده، ۱۳۹۲، ص ۲)

ساختار آموزش و پرورش در کشور مالزی

مبتنی بر آموزش پیش دبستانی، آموزش ابتدایی و آموزش دوره اول و دوم متوسطه می باشد. آموزش پیش دبستانی به وسیله موسسات دولتی و خصوصی یا سازمانها اداره می شوند. در سال ۱۹۹۶، دولت مالزی ۸۲ درصد کودکانها را در این کشور اداره نموده است. هدف های کلی دوره آموزش پیش دبستانی عبارتند از: ۱- ایجاد عشق و علاقه به مملکت. ۲- آموزش ارزش های اصیل. ۳- آموزش زبان ملی و... این هدف ها از طریق آموزش های شهروندی، اسلامی، معنویات، به کاربردن زبان ملی و ...

تامین میگردد. آموزش دوره ابتدایی از شش سالگی آغاز میشود و شش سال هم به طول می انجامد. هدف های این دوره براساس توسعه همه جانبه و پایدار استعدادهای کودکان، شامل استعداد عقلانی، استعداد جسمانی و... طراحی گردیده است. آموزش ابتدایی کودکان را برای مهارت زیر آماده میکنند. ۱- تسلط بر زبان مالایی به عنوان زبان رسمی کشور. ۲- مهارت داشتن در یادگیری. ۳- کسب مهارت های فنی و علمی؛ و... دو نوع دبستان وجود دارد. دبستان ملی و دبستان شبه ملی. زبان مالایی در مدارس ملی و زبان چینی یا تامیلی در مدارس شبه ملی تدریس میگردد. زبان مالایی به عنوان درس اجباری و زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم آموزش داده میشود. برنامه جدید دوره آموزش ابتدایی بر آموزش مهارت های اساسی و بنیادی از جمله خواندن، نوشتن و حساب تاکید دارد. علوم و تحصیلات بومی از سال ۱۹۹۴ برای کلاسهای چهارم و پنجم ابتدایی و از سال ۱۹۹۶، در کلاس ششم تدریس میگردد. در دوره ابتدایی برنامه های درسی به صورت در هم تنیده ارائه میگردد با توجه به تئوریهای یادگیری مبتنی بر ساخت و کل گرایی، به ارائه مطالب در یک زمینه کلی که ارتباطات موضوعات را برای دانش آموزان بیشتر قابل درک و فهم میکند، پرداخته می گردد. این محتوا بر سه حوزه اصلی و چهار بخش تاکید دارد. حوزه اول. ارتباطات می باشد که بر زبان آموزی و مهارت های حرف زدن، شنیدن، خواندن و نوشتن و اصول حساب کردن تاکید مینماید. حوزه دوم. انسان و محیط زیست است که دارای دو جزانسان و محیط زیست و نیز مسائل روانی، ارزش ها و عقاید میباشد. اجزای این برنامه، شامل. علوم، علوم بومی است که از سال چهارم مورد مطالعه قرار میگیرد. آموزش معنوی شامل تعلیمات دین اسلام برای مسلمانان و آموزش اخلاق برای غیرمسلمانان می شود. حوزه سوم. برنامه تحصیلی عبارت است از خودسازی که اجزای آن هنر و خلاقیت با تاکید بر تربیت بدن و روان، مهارت های زندگی و فوق برنامه میشود. موضوعات درسی این اجزا شامل، هنرها، بهداشت و تربیت بدنی است؛ و مهارت های زندگی به صورت اجباری ارائه می گردد؛ مانند، مهارت دستی، زندگی خانوادگی و... برمیگیرد. در سال چهارم ارائه می شود. فعالیت های فوق برنامه شامل فعالیت های اجتماعی و باشگاهی است. (عصاره، ۱۳۸۹، ص ۲۳۹)

آموزش پیش دبستانی

از آنجا که نقش برنامه های آموزشی مراحل آغازین کودکی در آماده سازی کودکان برای مواجهه با مسائل و مشکلات آتی بسیار مهم است. از این رو در کشور مالزی دو مؤسسه به فعالیت در این زمینه مبادرت می کنند که از آن جمله می توان به مراکز مهد کودک و مراکز آمادگی اشاره کرد. مهد کودک به محلی اطلاق می شود که از چهار سال یا بیشتر در مقابل دریافت مزد در آن محل مراقبت می کنند. گفتنی است که این مراکز کودکان زیر چهار سال را نیز می پذیرند. خود این مراکز، به دو دسته مراکز خانگی و مراکز غیر خانگی تقسیم می شوند. مراکز خانگی به پذیرش کمتر از ۱۰ کودک و مراکز غیرخانگی نیز به پذیرش بیش از ۱۰ کودک مبادرت می کنند. این مراکز به صورت نیمه وقت یا تمام وقت به مراقبت از کودکان می پردازند.

آموزش پیش دبستانی دوره آمادگی، دوره غیر رسمی و اختیاری ویژه کودکان رده سنی چهار سال تا پنج سال است. طول مدت آن یک تا دو سال است. مراکز فوق که عمدتاً به صورت خصوصی اداره هستند، از تراکم بیشتری در مراکز شهری برخوردار می شود. شهریه مراکز مذکور متفاوت بوده و اغلب با محاسبه هزینه ثابت و براساس نرخ تقاضا تعیین هستند. کلاس های آمادگی ارائه شده توسط وزارت آموزش و سازمان های دولتی نیز کودکان اقشار کم درآمد مراکز شهری و روستایی را از آموزش پیش دبستانی به صورت رایگان با حداقل شهریه برخوردار می سازند. اولویت پذیرش در این کلاس ها با افرادی است که از توان پرداخت شهریه مراکز پیش دبستانی خصوصی برخوردار نمی باشند. دولت مالزی نیز تلاش کرده است با فراهم سازی امکانات و خدمات مورد نیاز از جمله امکانات آموزشی و بهداشتی و تغذیه مناسب، زمینه جذب و مشارکت کودکان در مراکز پیش دبستانی را فراهم نماید. آموزگاران مقطع پیش دبستانی تحت نظارت سازمان ها و مؤسسات ویژه تعلیم یافته و با روش ها و رویکردهای گوناگون به آموزش کودکان پیش دبستانی مبادرت می ورزند. دولت نیز به کمک سازمان های مربوطه به بر طرف سازی نیاز مراکز پیش دبستانی به آموزگاران تعلیم دیده، مطالب آموزشی و منابع مالی مبادرت می کند (عصاره، ۱۳۸۹).

برنامه های آموزشی

برنامه های آموزشی مقطع آموزش پیش دبستانی برفعالیتهای کلاسی، فعالیتهای گروهی و فعالیتهای آزاد تفریحی مشتمل می شود. طول دوره مقطع پیش دبستانی ۲ ساله بوده و مطابق با قانون مصوب سال ۱۹۹۶، به عنوان بخش مستقیم آموزش ملی مطرح می باشد. بالغ بر ۷۰ درصد از کودکان مقطع پیش دبستانی در مدارس ابتدایی حضور می یابند. ارزیابی استعداد و قابلیت کودکانی که بخشی از برنامه مراکز پیش دبستانی است، غیر رسمی می باشد اما با این حال پیشرفت و رشد علمی کودکان در پرونده های آموزشی ثبت شده و در زمره سابقه آموزشی وی محسوب می شود.

اهداف آموزشی

از جمله مهمترین اهداف مهدهای کودک و مراکز پیش دبستانی می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ۱) کمک به والدین شاغل برای مراقبت بهینه از کودکان خود
- ۲) ارتقاء سطح استاندارد زندگی خانواده
- ۳) فراهم سازی زمینه و شرایط لازم برای آن دسته از افرادی که به کودکان و فعالیت در مراکز مراقبتی کودکان علاقمند هستند.
- ۴) رشد دادن حب و علاقه شهروندان مالزیایی به کشور
- ۵) معرفی زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم آموزشی
- ۶) بهره گیری همگانی از زبان ملی
- ۷) عمل به ارزشهای مقدس
- ۸) رشد بدنی
- ۹) آموزش علوم اخلاقی
- ۱۰) ترویج مطالعات اسلامی
- ۱۱) رشد عاطفی، اجتماعی، شناختی و اعتماد به نفس شهروندان مالزیایی

هدف اصلی مراکز آموزش پیش دبستانی در مالزی فراهم سازی زمینه و پایه ای محکم برای آموزش رسمی است.

تمامی مراکز پیش دبستانی متعهد به اجرای برنامه های درسی تعیین شده توسط وزارت آموزش هستند.

موضوعات درسی مراکز آموزش پیش دبستانی که در راستای آموزش ملی است، کودکان را قادر می کند مهارت های ارتباطی و اجتماعی اولیه و سایر مهارت های مثبت جهت آمادگی برای حضور در مدارس ابتدایی را فرا گیرند. به طور کلی می توان گفت که آموزش پیش دبستانی در کشور مالزی برای تقویت و توسعه مهارت های اجتماعی، عقلانی، فیزیکی، معنوی و ارزش های زیبا شناختی (خلاقیت و ابتکار) طراحی شده است. برای هر یک از مهارت های فوق، اهداف مشخصی مد نظر است. عناصر مهارت اجتماعی بر ارتباط متقابل کودکان با محیط اطراف و مردم، رشد خودآگاهی مثبت، انضباط، مسئولیت های اجتماعی و برخورداری از دید مثبت نسبت به آموزش تأکید دارد. عناصر مهارت های عقلانی نیز بر درک محیط فیزیکی، مفاهیم، فضا، اعداد، الفبا، مقدمات نوشتن، خواندن و توانایی های زبانی تأکید دارد. عناصر مهارت های معنوی زیبا شناسی کودکان بر تلقین صفات نیک و اعتقاد به پروردگار و مهارت های زیبا شناختی نیز به تقویت حسی از طریق آموزش کاردستی، طراحی، موسیقی و حرکات، موزون تأکید دارد (عصاره، ۱۳۸۹).

آموزش ابتدایی

سیاست وزارت آموزش در خصوص حوزه آموزش ابتدایی آن است که تمامی مدارس کشور یک نوبته شود. چرا که مدارس دو نوبته باعث کاهش زمان آموزش، بهم خوردن فعالیت های درسی و فوق برنامه و ایجاد کننده مشکلاتی برای دانش آموزان

مستقر در مناطق دور افتاده می شوند. این مساله همچنین بر روند آموزشی و یادگیری تأثیر دارد. طبق آمار بدست آمده طی ژوئن سال ۱۹۹۹ تعداد ۱۲۱۹ آموزشگاه ابتدایی از مجموع ۷۱۶۴ آموزشگاه و تعداد ۸۳۱ آموزشگاه متوسطه از مجموع ۱۶۰۱ آموزشگاه دو نوبته بوده اند.

آموزش ابتدایی عمومی در کشور مالزی به معنای آموزش ابتدایی رسمی است که بر فراگیری مهارت های خواندن و نوشتن و برخورداری از پر ساختی مستحکم در ریاضیات و علوم پایه تکیه دارد. طول این دوره ۶ سال بوده و کودکان رده های سنی ۶ تا ۱۱ سال را دربر می گیرد.

گرچه آموزش در مالزی اجباری نیست، اما رایگان بودن آموزش ابتدایی در مالزی سبب شده است که شاهد ثبت نام و حضور گسترده کودکان رده های سنی ۶ تا ۱۱ سال در مدارس ابتدایی دولتی باشیم. علاوه بر این، در قالب برنامه های آموزشی مدارس ابتدایی، دست یابی به فرصت های مساوی آموزشی برای تمامی کودکان مناطق دور افتاده و روستایی میسر شده است. در این مقطع، دو نوع آموزشگاه (دولتی و چند ملیتی) به فعالیت می پردازند. وسیله ارتباطی در مدارس ملی کشور، زبان رسمی کشور مالزی، است با این حال، یادگیری زبان انگلیسی در مدارس اجباری است. علاوه بر این، زبانهای چینی و تایلندی نیز مورد استعمال قرار می گیرد. به طور کلی می توان گفت که یادگیری زبانهای انگلیسی و مالزیایی در زمره دروس اجباری و یادگیری سایر زبانها در زمره روی اختیاری این مدارس محسوب می شود.

اهداف آموزشی

هدف اصلی مقطع آموزش ابتدایی توسعه همه جانبه، متعادل و جامع جنبه های جسمی، احساسی، روحی و فکری دانش آموزان مالزیایی است. از جمله دیگر اهداف آموزشی مراکز آموزش ابتدایی کشور مالزی می توان به موارد ذیر اشاره کرد:

- ۱) تسلط بر زبان مالایی به عنوان زبان رسمی کشور
- ۲) تسلط بر مهارتهای اصلی زبان
- ۳) تسلط بر مهارتهای عمومی در زندگی روزانه و بهره گیری صحیح از این قبیل مهارتها
- ۴) صحبت کردن، خواندن و نوشتن انگلیسی به عنوان زبان دوم
- ۵) کسب و جستجوی دانش
- ۶) رشد استعداد و خلاقیت دانش آموزان
- ۷) تسلط بر مهارتهای علمی و فنی
- ۸) تقویت حساسیت دانش آموزان نسبت به افراد و محیط
- ۹) تقویت رشد اعتماد به نفس در دانش آموزان
- ۱۰) علاقه مندی دانش آموزان به مشارکت در فعالیتهای فرهنگی و فعالیتهای نو آورانه در راستای فرهنگ ملی
- ۱۱) توجه به سلامت، بهداشت و تناسب بدنی دانش آموزان
- ۱۲) تقویت مهارت دانش آموزان در خواندن و تفسیر قرآن مجید
- ۱۳) تقویت اعتقاد و ایمان به خدا و انجام مراسم مذهبی در دانش آموزان
- ۱۴) تقویت و گسترش رفتار شایسته و عمل به ارزشهای والا
- ۱۵) افزایش نرخ ثبت نامی دانش آموزان
- ۱۶) کاهش نرخ افت تحصیلی دانش آموزان به ویژه دانش آموزان مناطق روستایی و دور افتاده کشور
- ۱۷) احداث ۵۹ خوابگاه جدید دانش آموزی در مدارس کوچک روستایی برای سرویس دهی به ۱۱ هزار و ۲۰۰ دانش آموز روستایی کشور
- ۱۸) تجهیز ۲۲۲ آموزشگاه ابتدایی به سیستم کامپیوتر طی مرحله نخست توسعه برنامه های آموزشی

۱۹) احداث ۲۰ آموزشگاه ابتدایی مجهز به آزمایشگاه کامپیوتر

ارزشیابی تحصیلی

۲ نوع ارزشیابی رسمی در مقطع آموزش ابتدایی وجود دارد:

از نوع اول تحت عنوان آزمون برآورد آموزشگاه ابتدایی UPSR یاد می شود که براساس جنبه های شناختی حول مهارتهای اساسی خواندن، نوشتن و ریاضیات صورت گرفته و بر مواد درسی چون زبان مالایا، زبان انگلیسی، علوم و ریاضیات تاکید می شود.

علاوه بر این آزمون برآورد دیگری وجود دارد که به صورت آموزش دینی در خلال فرآیندهای تدریس صورت گرفته و نتیجه ثبت می شود.

از نوع دوم تحت عنوان برآورد سطح $PTS = 1$ یاد می شود که در سال ۱۹۹۶ برای نخستین بار معرفی شده و به عنوان آزمون استعداد مطرح است. مطابق چنین شیوه ای دانش آموزان سال سوم که بر مهارتهای پایه و دانش پایه تسلط دارند از جهش تحصیلی به سال ۵ برخوردار می شوند. شیوه مذکور در راستای سیاست جدید آموزش و پرورش دوره ابتدایی (۵ یا ۷ سال) مشتمل می شود. ارزشیابی دیگری تحت عنوان PKBS ارزشیابی بر اساس عملکرد دانش آموزان در مدارس است.

مطابق چنین شیوه ای در طول سال تحصیلی فرآیندهای یادگیری و تدریس به منظور ارزیابی پیشرفت دانش آموزان از نظر رشد، مورد بررسی قرار می گیرد. بهره گیری از چنین شیوه ای به معلم کمک می کند تا بنیه علمی دانش آموزان را تقویت نموده و به برنامه ریزی صحیح بپردازد.

سطح یادگیری دانش آموزان پایه ابتدایی با برگزاری آزمون PSAT به صورت کشوری سنجیده می شود. گفتنی است که این آزمون در پایان دوره ابتدایی در چهار موضوع اصلی زبان ملی مالزی، زبان انگلیسی، ریاضیات و علوم برگزار می شود. هدف PSAT سنجش آموخته های دانش آموزان در خواندن، نوشتن، مهارت های علمی و شمارش زبان مالی یا زبان های دیگر (چینی و تاملیلی) است (عصاره، ۱۳۸۹).

ساختار نظام آموزشی فرانسه:

فرانسه کشوری است که بر اساس سنت های اجتماعی متمرکز و جمهوری خواه اداره میشود و از طریق تقویت ساختار نظام آموزشی به تقویت هویت فرهنگی شهروندان خود میپردازد. بنابراین توجه به ساختار نظام آموزشی، به عنوان مسئولیت خطیر دولت تلقی شده و دولت مرکزی با اجرای سیاستهای آموزشی و برنامه های ملی آموزشی، به تقویت پایه های قدرت ملی خود مبادرت می ورزد. نظام آموزشی فرانسه نیز به صورت یکپارچه و متمرکز اداره می شود، مسؤلیت تأمین حقوق معلمان، نظارت آموزشی و هزینه های آموزشی کشور به عهده دولت فرانسه است و اکثر دانش آموزان در مدارس دولتی تحصیل می کنند. آشنایی و آگاهی از این نظام آموزشی و مشخصات آن می تواند برای سیاستگذاران، تصمیم گیران، دست اندرکاران و ذینفعان آموزش و برنامه های درسی کشور مفید باشد.

آموزش پیش دبستانی در فرانسه:

حضور در دوره های آموزش پیش دبستانی در کشور فرانسه اختیاری و رایگان بوده و به منظور آموزش کودکان رده های سنی ۲-۵ سال در نظر گرفته شده است. شایان ذکر است آندسته از کودکانی که تا روز اول سال تحصیلی مدارس به سن ۲ سالگی رسیده باشند، مورد پذیرش واقع می گردند. اقداماتی نیز در خصوص اولویت احداث مدارس مذکور در نواحی محروم اجتماعی کشور صورت گرفته است. هدف غائی وزارت آموزش و پرورش، پژوهش و فن آوری فرانسه از ارائه دوره های آموزش پیش دبستانی، ارتقاء توانمندیهای کودکان، در جهت شکل دهی به شخصیت اجتماعی آنان میباشد. از سال ۱۹۹۵ میلادی، طرح

آموزش واقعی پیش دبستانی با اهداف دقیق و کارآموزان متبحر به اجرا گذارده شد. در تمام مدت ۲۶ ساعت آموزش در هفته، آموزش زبان از امتیاز ویژه ای برخوردار بوده و تسلط شفاهی و آشنایی با نوشتار، تقویت قدرت احساس، تخیل و قدرت خلاقیت دانش آموزان از طریق پرداختن به آموزش هنری توسعه می‌یابد. (فرجاد، محمدعلی، ۱۳۹۰، ص ۷۷)

اهداف کلی آموزش و پرورش پیش دبستانی در فرانسه:

از جمله مهمترین اهداف آموزشی مقطع آموزش پیش دبستانی میتوان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- بیداری حواس و رشد عاطفی کودکان به ویژه کودکان متعلق به خانواده‌های کارگران و مهاجرین
- ۲- پیشگیری از افت تحصیلی کودکان طی سنوات آموزش پایه
- ۳- توسعه کلیه امکانات بالقوه کودک در جهت شکل پذیری شخصیت و فراهم‌سازی فرصت کسب موفقیت در تحصیل، اشتغال و زندگی وی
- ۴- رشد هوشی، حسی- حرکتی و ذهنی کودکان
- ۵- رشد ارتباطات غیرکلامی (بیدارسازی حس زیبایی شناسی و درک هنری) و کلامی (کیفیت کلام و تمرین زبان)
- ۶- آگاهی نسبت به زمان و مکان
- ۷- مشارکت در تشخیص نارسایی‌های حسی- حرکتی و ذهنی و فراهم‌سازی امکان درمان به موقع این قبیل نارسایی‌ها
- ۸- آموزش مهارت و تمرینات لازم در جهت مشارکت مثبت کودکان در زندگی اجتماعی. (اداره کل اطلاع رسانی و سنجش افکار شورای عالی انقلاب فرهنگی)

آموزش ابتدایی در فرانسه:

آموزش ابتدایی در کشور فرانسه به موجب قانون مصوب سال ۱۸۳۳ پایه‌گذاری گردید. طبق قانون مذکور، در کلیه روستاها، ابتدا یک دبستان پسرانه و سپس یک دبستان دخترانه تأسیس گردیده است. نظام آموزش ابتدایی کشور فرانسه از ابتدا از نوعی سیاست عدم تمرکز پیروی نموده است. به عبارت دیگر، از یک سو، مسوولیت احداث مدارس در اماکن مناسب، مراقبت و نگهداری از آنها و گزینش معلمان از جمله ی وظایف جوامع محلی به شمار آمده و از سوی دیگر، تضمین یکپارچگی و کارایی آموزش ابتدایی از طریق ایجاد شبکه مدارس تربیت معلم در سطح بخشی و تعیین برنامه‌های درسی و توزیع کتب آموزشی برعهده دولت می‌باشد. (فرجاد، ۱۳۹۰، صص ۷۷ و ۷۸)

دوره‌های آموزش ابتدایی طی دو دوره به شرح ذیل برگزار می‌گردد:

الف) دوره یادگیری پایه که طی سال آخر مقطع آموزش پیش دبستانی آغاز و تا دو سال اولیه آموزش ابتدایی ادامه می‌یابد.

ب) دوره عمیق‌سازی آموزشی که طی سه سال آخر مقطع ابتدایی ارائه شده و به کالج منتهی می‌گردد.

گذراندن دوره‌های آموزش ابتدایی برای کلیه کودکان فرانسوی رده سنی ۶ سال اجباری و رایگان است. مدت آموزش به‌طور متوسط ۵ سال تا رده سنی ۱۱ سال به طول می‌انجامد.

اهداف آموزشی مقطع دوره ابتدایی در فرانسه:

- ۱) فراهم‌سازی عوامل و ابزار اساسی جهت کسب دانش، بیان شفاهی و نوشتاری، قرائت و محاسبه
- ۲) تسهیل رشد ذهنی، حواسی و مهارت‌های، جسمانی، هنری و ورزشی
- ۳) گسترش آگاهی نسبت به زمان و مکان، اشیاء، جهان مدرن و ساختار بدن خویش
- ۴) دستیابی تدریجی به دانش‌های روش شناختی
- ۵) آماده‌سازی دانش‌آموزان جهت ادامه تحصیل در کالج

۶) آموزش اخلاق و تعلیمات اجتماعی، به کمک خانواده (فرجاد، ۱۳۹۰، صص ۱۲۱ و ۱۲۲).

ساختار سازمانی نظام آموزشی کانادا

نظام آموزشی و ساختار آن در ایالات و قلمروهای کانادا به کلی با یکدیگر متفاوتند، اما به طور کلی می توان گفت که نظام های آموزشی ابتدایی کشور کانادا از یک دوره ی پیش دبستانی با مدت زمانی ۱ تا ۲ سال و دوره ی آموزشی ابتدایی با مدت زمان ۵ تا ۸ سال تشکیل می شود.

سیاست های آموزشی

از آن جایی که وظیفه ی رسیدگی و نظارت بر حوزه ی آموزش در کشور کانادا به طور کامل در حوزه ی اختیارات ایالات و قلمروهای کشور قرار دارد، از این روی هیچ گونه نظام آموزشی فدرالی در این کشور وجود ندارد. به دیگر سخن نوعی تعهد ملی نسبت به حوزه ی آموزشی در این کشور به چشم خورده و آموزش پایه برای کلیه ی شهروندان کانادایی آزاد و رایگان می باشد (زمانی و لیاقت دار، ۱۳۸۱).

در نظام آموزشی کشور کانادا سعی بر این است که دانش آموزان به روش های مختلف در مدارس دولتی تحصیل نمایند، به طوری که در برخی موارد مطابق با نیاز دانش آموزان برنامه های آموزشی جداگانه ای پیش بینی شده (سیستم جداسازی) و یا از برنامه های عادی آموزشی برخوردار می گردند (سیستم تلفیق).

دوره ی آموزش پیش دبستانی

اغلب ایالت های کشور کانادا به ارایه ی برنامه های آموزشی یک ساله دوره ی آموزشی پیش دبستانی به کودکان پنج ساله مبادرت می نمایند. رسیدگی و نظارت بر امور آموزشی دوره ی آموزشی فوق بر عهده ی مقامات آموزشی محلی می باشد.

اصلی ترین هدف دوره ی آموزشی پیش دبستانی در کشور کانادا رشد جسمانی، ذهنی، اجتماعی و عاطفی کودکان کانادایی به بهترین نحو می باشد. مقطع آموزشی فوق ۱ تا ۲ سال به طول انجامیده و سنین ۴ تا ۵ سالگی را شامل می گردد. دوره ی آموزش پیش دبستانی در اغلب ایالات کشور کانادا اجباری نبوده و به طور رایگان ارایه می گردد (زمانی و لیاقت دار، ۱۳۸۱).

دوره ی ابتدایی کانادا

این دوره معمولاً از کلاس اول شروع می شود و بسته به این که کدام استان را برای تحصیل انتخاب کرده باشند، تا کلاس ۸ یا ۹ طول می کشد. معمولاً ترم تحصیلی دبستان از سپتامبر تا ژوئن ادامه دارد. معمولاً تعطیلات ترمی مدرسه، هنگام کریسمس (دسامبر) و بهار (مارس یا آوریل) است. دانش آموزان پس از پایان دبستان وارد دبیرستان می شوند. در کانادا هر دو نوع دبستان دولتی و خصوصی وجود دارد. زبان آموزشی در مؤسسات آموزشی کانادا زبان انگلیسی، فرانسه و یا هر دو است. (نفر، ۱۳۸۶، صص ۳۸-۳۴).

-آموزش کودکان دارای نیازهای ویژه ی آموزشی در کانادا

بر طبق منشور حقوق و آزادی های کانادا (۱۹۸۲) آموزش اجباری برای همه ی کودکان دارای نیازهای ویژه ی آموزشی به شیوه ای فراگیر میسر می شود. همه ی ایالت های کانادا به طور مجزا در سیاست گذاری هایی مانند اجباری بودن آموزش و رجحان آموزشی انفرادی برای کودکان دارای نیازهای ویژه و آموزش تلفیقی، برنامه مشارکت والدین در امر سنجش و ثبت نام کودکان، با یکدیگر همسانند. به طور کلی، کودکان دارای ناتوانی های یادگیری، ذهنی، حسی، رفتاری و جسمی و همچنین کودکان دارای استعداد های ویژه (درخشان) بر طبق این قوانین مشمول برخورداری از آموزش های ویژه اند. همچنین، برنامه ی آموزش انفرادی در قوانین این کشور مورد تأکید قرار گرفته است.

ساختار سازمانی نظام آموزشی سوئیس

سیستم تحصیلات سوئیس بوسیله فدرالیسم بصورت ۲۶ بخش مسئول مدارس توصیف می شود. تنوع سیستم های تحصیلاتی گوناگون در تحصیلات اجباری مشهود است. بر اساس این ۲۶ بخش، دو یا سه و یا چهار تیپ متفاوت در مدارس متوسطه مقدماتی برای پیدا کردن توانایی ها وجود دارد. با این وجود سیستم تحصیلاتی سوئیس در حال تغییر است.

طی سالهای اخیر بخش ها سیستم خودشان را بازسازی کرده و ساختار ملی در حال اصلاح شدن است. تقاضا برای تحصیل افزایش پیدا کرده و مدارس پاسخگوی تقاضای کار آموزان نیستند.

در مجموع ۱۱ موسسه تحصیلاتی وجود دارد و ۴ تا در بخش آلمانی زبان سوئیس، دو موسسه فدرال تکنولوژی در لوزان و زوریخ کاملاً بوسیله ایالت اداره می شوند. دانشگاه لونگونا در بخش ایتالیایی زبان سوئیس قرار دارد. مدارس خصوصی در سوئیس خیلی قدیمی اند و نقش مهمی در سیستم تحصیلی بازی می کنند. اولین مدارس خصوصی در شروع این قرن باز شدند.

امروزه حدود ۲۵۰ مدرسه خصوصی درسوئیس وجود دارد که به صد هزار شاگرد از ۱۰۰ ملیت مختلف سرویس می دهند. اکثر این موسسه حالت پانسیون داشته و کاملاً وسایل رفاهی رافراهم می سازند.

آموزش ابتدائی سوئیس

ساختار آموزشی

در ۲۰ منطقه سوئیس آموزش ابتدایی ۶ سال در چهار منطقه ۵ سال و در دو منطقه ۴ سال طول می کشد. میانگین سن کودکان در پایان آموزش ابتدایی خود ۱۲ سال و هفت ماه است.

ساختار آموزش ابتدایی در سراسر سوئیس یکسان است. به استثنای کلاس های خاص جبرانی، هیچ مدل متفاوتی به چشم نمی خورد. آموزش ابتدایی برای کلیه کودکان از جمله کودکان خارجی اجباری و رایگان است. سوای چند استثناء در مدارس ابتدایی هیچگونه گروه بندی وجود ندارد.

بزرگی مدارس ابتدایی، از مدارس یک کلاسه در روستاهای دور افتاده تا مدارس شهرهای بزرگ با چند صد دانش آموز متغیر است. برخی از کلاسهای مدارس ابتدایی زیر مجموعه ای از دانشسرای تربیت معلم است. ساختمان مدرسه ابتدایی غالباً بخشی از مجتمع مدرسه است که کودکستان و یا دبیرستان مقدماتی را در برمی گیرد. در سراسر سوئیس سال اول مدرسه ابتدایی به طور متوسط، هر روز ۳ و سه چهارم ساعت و هر هفته ۲۰ جلسه را شامل میشود؛ اما در سال ۵ تا ۶ کودکان در هر روز ۵ و یک چهارم ساعت و هر هفته ۳۴ تا ۳۶ جلسه درس دارند.

کودکان معمولاً ظهر به خانه میروند اگر محل زندگی آنان از مدرسه خیلی دور باشد. شهرداری مربوطه تغذیه مدرسه ای را سامان داده و بر آن نظارت خواهد کرد. طی چند سال گذشته، کودکان بویژه در مناطق شهری تمایل بیشتری به صرف نهار در مدرسه داشته اند.

برنامه های آموزشی

برنامه درسی توسط مقامات منطقه ای تعیین میشود. در برخی از بخشهای سوئیس برنامه درسی مشترکی پذیرفته شده است. هر منطقه برای دروس جداگانه ای یا مجموعه ای از دروس، برنامه های خاص خود را دارد که به موجب آن برنامه سالیانه تدوین میگردد. عنصر اصلی، اهداف برنامه است کادر آموزشی در تعیین محتوای برنامه درسی زبانهای خارجی و برخی وجوه زبان مادری از استقلال زیادی برخوردار است. آزادی انتخاب در روشهای تدریس از طریق اهداف مقرر تضمین می شود. در مقطع ابتدایی معلم کلاس کلیه دروس را تدریس می کند اما می تواند از یاری معلمان متخصص نیز برخوردار شود. تدریس پاره

وقت یا شغل شراکتی در بسیاری از مناطق میسر است. هرمنطقه از اختیار کامل برای تعیین مطالب آموزشی اختیاری یا اجباری برخوردار است. این مطالب توسط خود منطقه یا در همکاری با دیگر مناطق تدوین می‌شود و می‌تواند مشترکاً با دیگر مقامات درون یک ناحیه تنظیم گردد.

ارزیابی تحصیلی

در بیشتر مناطق ارزیابی کادر تحصیلی با استفاده از نظام نمرات اعمال می‌شود. دانش آموزان سه بار در سال کارنامه ای دریافت می‌کنند که نمره هر درس را دارد. معدل پایان سال تحصیلی مدارک ارتقاء موقتی یا دائمی دانش آموز به کلاس بالاتر است.

در این نظام تصمیم به ارتقاء دانش آموزان بر مبنای نتایج امتحانات آخر سال صورت نمی‌گیرد بلکه برحسب ارزیابی عملکردها در خلال سال انجام می‌شود.

طی سال های پیشین، بسیاری از مناطق نظام نمرات را در چند سال نخست مدرسه ابتدایی منسوخ کردند. در عوض در سال های نخستین کارنامه های ادواری و جلسات ارزیابی وجود دارد.

در تمام مناطق مقرراتی هست که تجدید دوره دانش آموز را میسر می‌کند. این مقررات به طرق مختلفی اعمال می‌شود. اگر پس از تجدید دوربخت موفقیت دانش آموزی کم شود، غالباً مقرر میگردد که دانش آموز به یک کلاس خاص منتقل شود. این تصمیم توسط والدین در معیت معلم، بازرس و دایره روان شناسی مدرسه اتخاذ می‌شود. با این همه گرایش کنونی به سوی حذف کودکان کند تر در کلاس های طبیعی متمایل است.

کادر آموزشی

در حال حاضر در اغلب مناطق معلمان مدارس ابتدایی در دانشسراهای تربیت معلم آموزش می بینند، جایی که بلا فاصله پس از پایان تحصیلات اجباری و به شرط موفقیت در امتحان ورودی می‌توان در آن ثبت نام کرد. در برخی مناطق معلمان باید مدرک فارغ التحصیلی مدرسه را به دست آورند و سپس در موسسه ای وابسته به دانشگاه یا در دانشسرای تربیت معلم آموزش ببینند. مدرک آموزشی آنها یک مدرک دانشگاهی نیست. دوره دانشسرای تربیت معلم معمولاً پنج سال طول می‌کشد. معلمان آینده نه تنها به لحاظ دانش و مهارت های حرفه ای بلکه به لحاظ شخصیت اخلاقی روانی و فکری نیز ارزیابی می‌شوند. دوره آموزشی آنها شامل آواز، موسیقی، هنر و ژیمناستیک است. تدریس عملی نیز یکی از اجزاء همیشگی آموزش آنهاست. شرایط اشتغال و درآمد معلمان در مناطق مختلف متفاوت است.

آموزش و پرورش نوین در ایران

بر اساس قانون اساسی ایران، آموزش و پرورش برای همه ی کودکان و نوجوانان ایرانی تا دوره ی متوسطه رایگان است و دولت وظیفه دارد امکان تحصیل را برای همگان از طریق وزارت آموزش و پرورش فراهم سازد.

نظام آموزشی ایران دارای دوره ی ابتدایی، دوره راهنمایی، دوره متوسطه و دوره پیش دانشگاهی بود. در سال های پایانی دهه هشتاد نظام آموزشی به ۳-۳-۳-۳ تغییر کرد. این نظام به طور کلی به دو دوره ۶ ساله ابتدایی و متوسطه تغییر کرد. اولین کسانی که با این نظام آموزش دیده‌اند؛ متولدین نیمه ی دوم ۷۹ و نیمه ی اول ۸۰ هستند که کلاس ششم ابتدایی داشته‌اند. آنها در پایان دوره ی اول متوسطه انتخاب رشته کردند و امسال در پایه ی یازدهم به تحصیل مشغولند. علاقه‌مندان به کارهای عملی و فنی مهارت های لازم را در هنرستان ها و آموزشگاه های کار و دانش می‌گذرانند. دانش‌آموختگان دوره پیش دانشگاهی در صورت موفقیت در آزمون های سراسری (کنکور)، به دانشگاه وارد می‌شدند که با تغییر نظام این پایه حذف و به جای آن پایه ی ششم ابتدایی جایگزین شده‌است.

آموزش پیش دبستانی در ایران:

تاریخچه آموزش پیش دبستانی در ایران که با اصطلاحات مختلفی از جمله مهدکودک، آمادگی، کودکستان، آموزش قبل از دبستان و در نهایت پیش دبستان برای آن بکار رفته است به ۸۰ سال پیش باز می‌گردد. منظور از پیش دبستان دوره چند ساله قبل از دبستان است که نوآموزان توانایی یادگیری همراه با فعالیتهای بدنی و بازی پیدا می‌کنند. در برخی کشورها و در مقطعی از زمان به لحاظ شرایط و قوانین این دوره از یک تا ۳ سال متغیر بوده و هم اکنون در ایران سنین ۴ تا ۶ ساله جزء پیش دبستانی محسوب می‌گردد.

در گذشته امتیاز تاسیس مراکز پیش دبستانی با نام مهدهای کودک ویژه کودکان رده های سنی ۳ تا ۶ سال به وزارت آموزش و پرورش و مجوز تاسیس مراکز مراقبتی کودکان زیر رده سنی ۳ سال به اتاق اصناف واگذار گردید (فرجاد، ۱۳۹۰، صص ۱۲۱ و ۱۲۲).

انواع مراکز پیش دبستانی که طبق آخرین دستور العمل به تاریخ ۹۱/۴/۱۰ اعلام شده است به شرح ذیل می باشد.

- مرکز پیش دبستانی مستقل در نوبت صبح در مکان های غیردولتی
 - مرکز پیش دبستانی در فضای مازاد بر نیاز مدارس دولتی پس از عقد قرارداد اجاره
 - مرکز پیش دبستانی در فضای اماکن دولتی، جوار کارخانه ها، مساجد و...
 - مرکز پیش دبستانی در فضای نوبت دوم مدارس غیردولتی و سایر اماکن
- لازم به یادآوریست که در روستاها مراکز پیش دبستانی به دو شکل فعالیت دارند:
- روستا مهد در روستاهای بزرگ با مجوز بهزیستی با دریافت کد و محتوا و... از آموزش و پرورش
 - مرکز پیش دبستانی غیردولتی در مدارس روستایی دولتی در نوبت صبح یا بعد از ظهر زیر نظر کامل آموزش و پرورش (همان)

اهداف کلی آموزش و پرورش پیش دبستانی در ایران:

- ۱-پرورش قابلیت های جسمانی و ذهنی، هماهنگ سازی و رشد مهارت های حرکتی کودکان
- ۲-کمک به رشد عاطفی کودکان، افزایش حس اعتماد به نفس، درک شرایط محیطی و تقویت درک زیبایی ها
- ۳-فراهم ساختن زمینه ی علاقه و احساس شادی از مشارکت در فعالیت های گروهی
- ۴-تقویت علاقه به ارزش های دینی، اخلاقی و هویت ملی
- ۵-ایجاد رفتارهای مطلوب فردی و اجتماعی در کودکان متناسب با سن آنان

اهداف برنامه و فعالیتهای دوره پیش دبستانی

- ۱-پرورش مهارتهای جسمی و حرکتی
- ۲-پرورش روحیه و رفتار عاطفی
- ۳-پرورش مهارتهای ذهنی
- ۴-پرورش صفات اخلاقی و رفتارهای اجتماعی مبتنی بر ارزش های اسلامی
- ۵-انس با قرآن و علاقه به یادگیری آن
- ۶-پرورش ذوق هنری و زیبایی شناسی
- ۷-تقویت حس دینی و علایق مذهبی
- ۸-پرورش هویت ملی
- ۹-پرورش مهارتهای زبان فارسی

۱۰- ارتقای سطح بهداشت و ایمنی

۱۱- آشنایی با محیط زیست و علاقه و انس با طبیعت و حفظ آن (همان)

نظر به مشکلات زبانی کودکان مناطق دو زبانه کشور حین ورود به مقطع آموزش ابتدایی، نرخ بالای تجدید کودکان طی سالهای اولیه آموزش ابتدایی، عدم تسلط کافی در برقراری ارتباطات به زبان فارسی و در دسترس نبودن تعداد کافی از مراکز پیش دبستانی، هر ساله کلاس های آمادگی یک ماهه قبل از شروع سال تحصیلی در مناطق مذکور تشکیل می گردد. گفتنی است که وزارت آموزش و پرورش برای فراهم نمودن زمینه هایی جهت آمادگی کودکان ساکن مناطق مذکور جهت ورود به مقطع آموزش ابتدایی از طریق تعیین برنامه های مورد نیاز و صدور بخشنامه های مربوطه اقدام می نماید (فرجاد، ۱۳۹۰، صص ۱۲۱ و ۱۲۲).

آموزش ابتدایی در ایران:

آموزش ابتدایی در ایران از سن ۷ سالگی شروع می شود و به صورت رایگان و اجباری است و کودکانی که تا قبل از شروع سال جدید تحصیلی در مهرماه به سن ۷ سال رسیده باشند می توانند در این مقطع تحصیلی ثبت نام کنند و به تحصیل بپردازند.

از جمله مهمترین برنامه های آموزش ابتدایی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

علوم قرآنی و تعلیمات دینی و انشا و املا فارسی، زبان فارسی (خواندن و درک مطلب)، علیمات دینی، علوم هنری (نقاشی، خطاطی، کاردستی)، علوم طبیعی و بهداشت، علوم ریاضی، تربیت بدنی و ورزش (همان)

اهداف آموزشی مقطع دوره ابتدایی در ایران:

- ۱- برقراری فضای مناسب آموزشی جهت پیشرفت اخلاقی و اعتقادی دانش آموزان
- ۲- پرورش استعداد ها و خلاقیت های کودکان
- ۳- بهبود قدرت بدنی و جسمانی کودکان
- ۴- آموزش مهارت های خواندن و نوشتن و محاسبه و برقراری معاشرت اجتماعی با سایر اعضای اجتماع
- ۵- آموزش مسایل بهداشت فردی و گروهی (دفتر اطلاع رسانی و سنجش افکار شورای عالی انقلاب فرهنگی)

بحث و نتیجه گیری

کشور سوئیس و کانادا بر خلاف کشور ایران فاقد وزارت آموزش و پرورش می باشد و تعلیم تربیت عمومی در هر ایالت بر عهده همان ایالت است، در همین راستا ساختار و سازمان دهی آموزشی در هر ایالت متفاوت است. کشور فرانسه و مالزی هم مثل ایران آموزش و پرورش بصورت متمرکز می باشد.

در کل کشور ما از همه لحاظ مانند برنامه های درس، متون درسی، رفاه معلمان، مدیریت آموزشی، نظام ارزشیابی و دیگر عناصر نظام آموزش و پرورش در نظام آموزشی پیش دبستانی و دبستانی از کشورهای نامبرده بسیار عقب افتاده است دلیل این امر در کشورمان همه راه ها بر سیاست ختم می شود. آموزش و پرورش نیز دچار سیاست زدگی شده است! همه عناصر نظام آموزش و پرورش از سیاست تاثیر می پذیرد. سیاست زدگی هم علت و هم معلول است. نظام سیاست زده نخبگان را از حاشیه به متن می راند. نظام سیاست زده نمی تواند به سئوالات آموزش و پرورش پاسخ دهد اگر هم جویای پاسخی شد پرسش و پاسخ را آنگونه که او می خواهد بیان می دارد! آموزش و پرورش کشورمان دچار روزمرگی است. نظام سیاست زده به روزمرگی نیز دچار است! برنامه های مدون درسی وجود ندارد!

آموزش و پرورش ما بی برنامه است. متاسفانه هر جریانی که بر سر آید از روش آزمایش و خطا می خواهد تفکرات ذهنی و خام خویش را در عرصه تعلیم و تربیت اجرا و عملی نماید! در حالی که نظام آموزش و پرورش ارگانیک است نه مکانیک!

چند راهکار برای بهبود آموزش و پرورش ایران

«مقاله حاضر سعی براین داشته تا راهکارهایی عملی برای بهبود آموزش و پرورش ایران ارائه دهد تا با نظر به این گفته بتوان جایگاه واقعی کشور ایران را شناخت»

- ۱- هم اینک تعداد دانش آموزان زیادی در اختیار و تحت تربیت و تعلیم وزارت آموزش و پرورش هستند که توجه به این سرمایه مهم و به فعلیت رسانیدن این نیروی عظیم انسانی می تواند جایگاه کشور ایران را تا سرحد کشورهای پیشرفته علمی بالا ببرد و دستیابی به این امر نگاه عمیق مسئولان را می طلبد.
- ۲- مطالعه تطبیقی در مورد آموزش و پرورش جهان و گرفتن الگوی مناسب از آنان و نادیده نگرفتن فعلیت های خود.
- ۳- جذب معلمان با مهارت و مکانیسم هایی که طی آن معلمان مناسب تر به مراکز آموزشی جذب گردند.
- ۴- وجود برنامه های مدون و منظم در آموزش ابتدایی و تناسب محتوا با مخاطبان
- ۵- ارائه برنامه های درسی بومی هر منطقه با توجه به فرهنگ، امکانات و طبیعت آن منطقه.
- ۶- ارائه روشهای تدریس مناسب و برگزاری دوره های مختلف آموزشی برای معلمان برای بالا بردن هرچه بیشتر مهارت آنان و بهبود امکانات و تجهیزات مدارس این کشور برای همگامی بیشتر با تکنولوژی عصر حاضر

منابع

۱. آقازاده، احمد (۱۳۸۵). آموزش و پرورش تطبیقی؛ تهران: انتشارات سمت.
۲. زمانی، بی بی عشرت؛ لیاقت دار، محمدجواد (۱۳۸۱) بررسی نوآوری ها و راهبردهای جدید تدریس در مقطع ابتدایی چهار کشور پیشرفته ی جهان. مجله ی پژوهشی علوم انسانی دانشگاه اصفهان، شماره ی ۱۴، ص ۱۵۶-۱۳۱
۳. صافی، احمد (۱۳۸۴). آموزش و پرورش ابتدایی، راهنمایی تحصیلی و متوسطه؛ تهران: انتشارات سمت.
۴. عصاره، علیرضا، (۱۳۸۹)، مطالعات تطبیقی آموزش و پرورش دوره اول متوسطه در کشورهای منتخب. انتشارات یادواره کتاب
۵. محسن پور، بهرام. (۱۳۸۹). آموزش و پرورش تطبیقی: مبانی، اصول و روش ها. تهران: سمت.
۶. نفر، نرگس (۱۳۸۶). مروری بر نظام آموزشی کانادا. مجله ی رشد مشاور مدرسه، شماره ی ۷، ص ۳۸-۳۴.

Comparison of Preschool and Preschool Education System (Iran, France, Malaysia, Canada and Switzerland)

Ladan Salami¹, Hamid Vali Elahi²

1- Faculty Member of Department of Educational Sciences, Sari unit, Islamic Azad University, Sari, Iran (Corresponding Author)

2- Ph. D Student, Curriculum Studies, Sari unit, Islamic Azad University, Sari, Iran

Abstract

Education is the key to the future of the Future and is an unexpected hope of education that will cultivate tomorrow's people and prepare the present generation for life in tomorrow's society. Therefore, it is imperative that educational planners and policy makers, teachers and education officials understand the requirements and requirements of tomorrow's life so that they can develop the necessary knowledge and insight into the activities of children and young people in tomorrow's society. In line with this policy, Identifying the characteristics of effective and effective education is of particular importance. The present article seeks to understand the dimensions of education and affairs of Iran with other advanced educational countries (Iran, France, Malaysia, Canada, and Switzerland), which after mentioning Introduction to materials about the current evolution and education of the preschool and elementary school system Vrhay above and then compare the results and to provide a realistic and practical solutions to improve the education of our country actually is.

Keywords: Comparative Education, Educational System, Preschool, Primary School
